

27 Φεβρουαρίου 2020

Μέγας Βασίλειος: Διά σε η κατάλυσις του Θανάτου, η ελπίς της αναστάσεως!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας

Μέγας Βασίλειος.

6. Έχεις πάλιν κακήν καταγωγήν και είσαι άσημος, πτωχός από πτωχούς, χωρίς εστίαν, χωρίς πατρίδα, αδύνατος, στερείσαι τα καθημερινά, τρέμεις αυτούς που κατέχουν την εξουσίαν, φοβάσαι και εντρέπεσαι όλους εξ αιτίας της ταπεινότητος του βίου σου;

Αλλ' ο «πτωχός, λέγει, δεν απειλείται» μη λοιπόν απελπισθής· μη απορρίψης κάθε καλήν ελπίδα, διότι τίποτε αξιοζήλευτον δεν έχεις εις το παρόν, αλλ' οδήγησε την ψυχήν σου υψηλά, και προς τα αγαθά, που έχει κιόλας δημιουργήσει διά σε ο Θεός και προς αυτά, που σύμφωνα με την υπόσχεσίν του απόκεινται εις το μέλλον.

Και πρώτα – πρώτα είσαι λοιπόν ἀνθρωπος· το μόνον θεόπλαστον από τα ζώα.

Δεν αρκεί λοιπόν αυτό, εφόσον στοχάζεσαι σωστά, το ότι έχεις διαπλασθή προς την ουράνιον γαλήνην από τα ίδια τα χέρια του Θεού που εδημιούργησεν όλα;

Έπειτα ότι, και επειδή έγινες σύμφωνα με την εικόνα του κτίστου σου, ημπορεί με ενάρετον ζωήν να κατευθυνθής προς την αγγελικήν ομοτιμίαν;

Έλαβες ψυχήν νοεράν με την οποίαν στοχάζεσαι τον Θεόν, με τον λογισμόν

κατανοείς την φύσιν των όντων, δρέπεις τον γλυκύτατον καρπόν της σοφίας.

Όλα τα χερσαία ζώα και ήμερα και άγρια, όλα όσα ζουν και τρέφονται εις τα νερά και όσα πετούν εις αυτόν τον αέρα, είναι δούλα και υποχείριά σου.

Συ δεν εφεύρες τέχνας, δεν ίδρυσες πόλεις και δεν επενόησες όλα όσα είναι αναγκαία και όσα προορίζονται διά τρυφηλήν ζωήν;

Δεν σου είναι βατά τα πελάγη εξ αιτίας της λογικής;

Η ξηρά και η θάλασσα δεν υπηρετούν την ζωήν σου;

Ο αέρας και ο ουρανός και τα συστήματα των αστέρων δεν σου επιδεικνύουν την τάξιν των;

Διατί λοιπόν είσαι μικρόψυχος;

Διότι το αλογόν σου δεν έχει αργυρά χαλινάρια;

Αλλ' έχεις τον ήλιον που αδιακόπως καθ' όλην την ημέραν προς χάριν σου κρατά την λαμπάδα.

Δεν έχεις τας ακτινοβολίας του αργύρου και του χρυσού, αλλ' έχεις την σελήνην που σε περιλάμπει με το άπλετον φως της.

Δεν έχεις επιβή σε χρυσοκέντητα αμάξια, αλλ' έχεις τα πόδια ιδικόν σου όχημα και σύμφυτον με σε.

Διατί λοιπόν μακαρίζεις αυτούς που κατέχουν πλούσιον βαλάντιον και που χρειάζονται ξένα πόδια διά να μεταβούν κάπου;

Δεν κοιμάσαι εις κρεββάτι ελεφάντινον, αλλ' έχεις την γην που είναι τιμιωτέρα από πολλά φίλντισι και έχεις γλυκείαν την ανάπαυσιν επάνω εις αυτήν, γρήγορον τον ύπνον και από κάθε φροντίδα απηλλαγμένον.

Δεν κατακλίνεσαι κάτω από χρυσήν οροφήν, έχεις όμως τον ουρανόν που ακτινοβολεί τριγύρω με τα απερίγραπτα κάλλη των άστρων.

Και αυτά βέβαια είναι τα ανθρώπινα. Τα άλλα όμως είναι ακόμη πιο ανώτερα.

Διά σε ο Θεός μεταξύ των ανθρώπων, διά σε η χορηγία του αγίου Πνεύματος, η κατάλυσις του θανάτου, η ελπίς της αναστάσεως, τα θεία προστάγματα που σου τελειοποιούν την ζωήν, η πορεία προς τον Θεόν διά των εντολών, η όμορφη βασιλεία των ουρανών, τα έτοιμα στεφάνια της δικαιοσύνης, εφ' όσον δεν

αποφύγης τους κόπους της αρετής.

Απόσπασμα από την ομιλία του Μεγάλου Βασιλείου “Εις το, ‘Πρόσεχε τον ευατόν σου’”, όπως δημοσιεύεται σε μετάφραση στον τόμο “Μ. Βασιλείου έργα 6, της σειράς “Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας, των εκδόσεων Πατερικαί Εκδόσεις “Γρηγόριος ο Παλαμάς”. Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Βασίλειος Ψευτογκάς.